

YHR

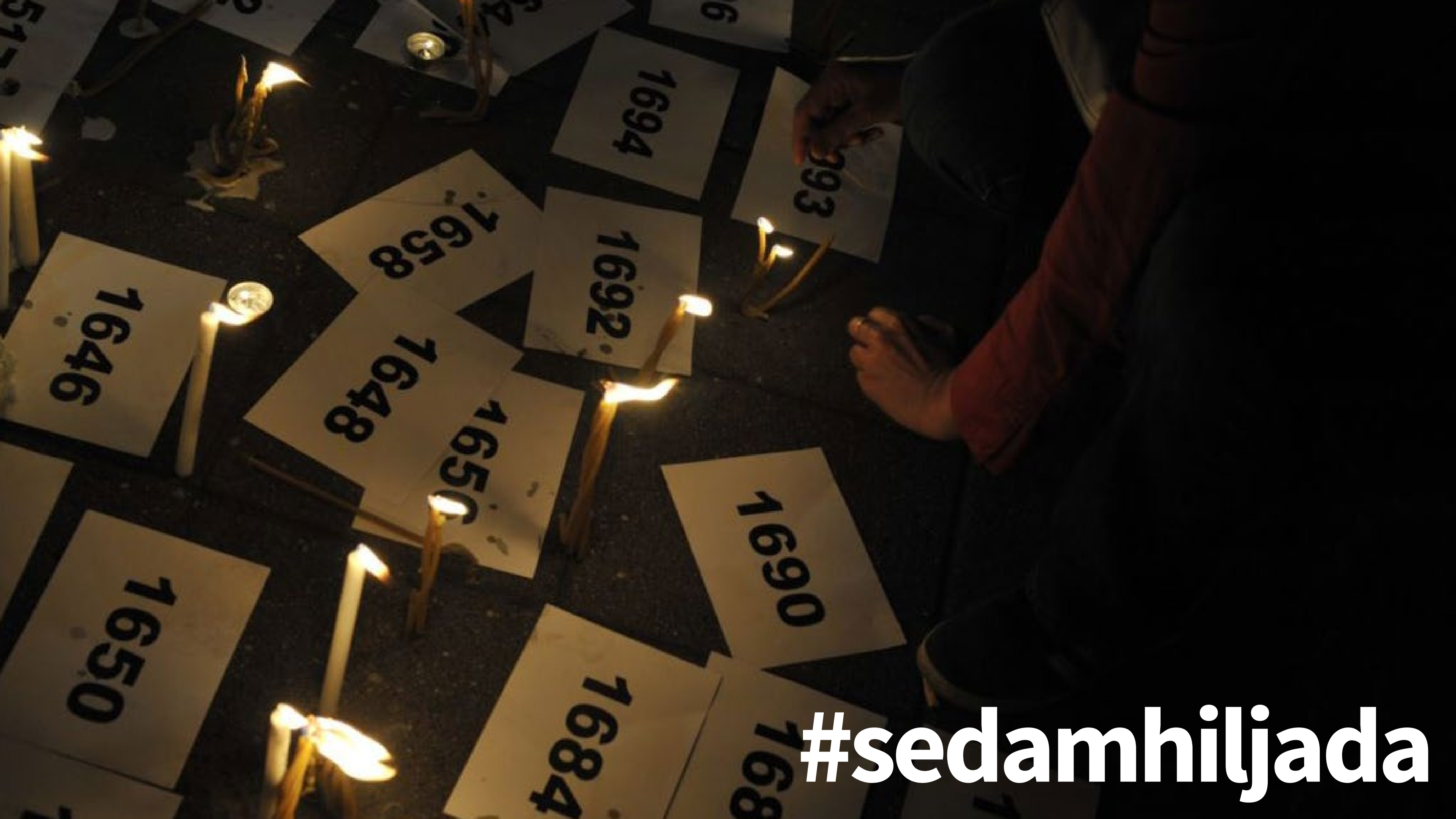
2015.

JUL - OKTOBAR

YOUTH INITIATIVE FOR HUMAN RIGHTS

INICIJATIVA MLADIH ZA LJUDSKA PRAVA

NISMA E TË RINJVE PËR TË DREJTAT E NJERIUT

#sedamhiljada

Izraz građanske solidarnosti i poštovanja žrtava genocida u Srebrenici

Akcija Sedam hiljada planirana je da se održi 11. jula, na dvadesetu godišnjicu genocida u Srebrenici, kao izraz građanske solidarnosti i poštovanja prema žrtavama genocida. Novinar Dušan Mašić inicirao je akciju putem društvenih mreža sa idejom da 11. jula sedam hiljada ljudi legne na plato ispred Doma Narodne skupštine Republike Srbije.

Akciju su podržale organizacije civilnog društva, kao i mnogobrojni građani i građanke Srbije – želeći, na ovaj način, da izraze saosećanje sa više od osam hiljada stradalih bosanskih Muslimana u enklavi Srebrenica i njihovim porodicama i usprotive se sve češćem osporavanju, relativizaciji i opravdavanju srebreničkog genocida.

Više međunarodnih i nacionalnih sudova donelo je presude u kojima je utvrđeno da je u Srebrenici počinjen genocid. Ovo je jedini slučaj na tlu Evrope, nakon Drugog svetskog rata, u kome se političko i vojno rukovodstvo udružilo kako bi na nekoj teritoriji uništilo jednu etničku grupu kao takvu. Na meti režima Republike Srpske našlo se muslimansko sta-

novništvo iz istočne Bosne, okupljeno u srebreničkoj enklavi koja je bila pod zaštitom Ujedinjenih nacija.

U periodu između 11. i 19. jula 1995. godine na području Srebrenice ubijene su 8372 osobe. U samo devet dana sistematski su ugašena 8372 života. Ovi ljudi su izabrani kao meta za odstrel zbog svoje pripadnosti bošnjačkoj etničkoj grupi, koju je rukovodstvo Republike Srpske namevalo da istrebi.

Organizacije civilnog društva su o genocidu u Srebrenici govorile godinama. Radile su na tome da se glas žrtava i istina o njihovom stradanju čuje u Srbiji. Borile su se protiv poricanja genocida u trenucima kada za to nisu imale podršku ni Vlade, ni institucija, ni javnosti.

Dvadeset godina nakon genocida, dok su i u julu ove godine na memorijalnom groblju u Potočarima ukopavani posmrtni ostaci pronađeni u

masovnim grobnicama, važno je i dalje govoriti o odgovornosti za počinjene zločine. Važno je, kako se oni nikada više ne bi ponovili. Važno je podsetiti na one koji su na tenkovima i kamionima ušli u Srebrenicu i u ime srpstva, mašući srpskim zastavama, po direktivi i jasno napravljenom planu, ubijali nevine ljude.

Akcija Sedam hiljada inicirana je i podržana od strane građana i građanki Srbije koji nemaju problem da stvari nazovu pravim imenom i javno ustanu i kažu da im je žao zbog onoga što je pre 20 godina urađeno u njihovo ime. Akcija je izraz iskrene želje da se ubistvo više od osam hiljada ljudi nikada ne zaboravi.

Sedam hiljada je poziv da se pokaže drugo lice Srbije - 11. jul 2015. godine je dan kada bi se iz sedam hiljada usta, odlučnije nego ikada, bez "ali", izgovorilo "žao mi je".

Zabrana skupa Sedam hiljada

Samo jedan dan pre dana za koji je skup bio zakazan, institucije Republike Srbije zabranile su održavanje skupa Sedam hiljada i onemogućile da se u Beogradu oda počast žrtvama srebreničkog genocida.

Ovim potezom država je poslala jasnu poruku da proces suočavanja sa ratnom prošlošću u Srbiji ne postoji i da u javnosti nema prostora u kome može da se govori o masovnim kršenjima ljudskih prava na prostoru bivše Jugoslavije. Skup su zabranile institucije iste one države koja je 2007. godine presudom Međunarodnog suda pravde proglašena krivom zato što nije uradila ništa kako bi genocid u Srebrenici sprečila.

Jasno je da zabrana skupa Sedam hiljada nije imala nikake veze sa nemogućnošću institucija da obezbede skup, što je zvanično obrazložene zabrane. Ovom zabranom je poslata poruka da država ne želi da omogući građanima i građankama Srbije da javno iskažu neslaganje sa politikom koja je 90-ih godina dovela do krvavih ratova.

Zabranom okupljanja ispred Narodne skupštine Republike Srbije, Vlada je obesmislila i prisustvo premijera Aleksandra Vučića na komemoraciji u Potočarima. Vučićev odlazak u Srebrenicu izgubio je na značaju činjenicom da su institucije države čiji je on premijer zabranile građanima i građankama da u javnom prostoru odaju počast stradalima u jedinom genocidu na tlu Evrope nakon Drugog svetskog rata.

11.07.1995.

#sedamhiljada

Paljenje sveća za žrtve genocida

Uprkos zabrani skupa Sedam hiljada, građani i građanke Srbije su se 10. jula okupili prekoputa zgrade Narodne Skupštine, u ulici Kralja Milana, kako bi paljenjem sveća odali počast žrtvama genocida u Srebrenici. Prvobitna namera bila je da se sveće upale u parku ispred Predsedništva Republike Srbije.

Međutim policija građanima i građankama nije dozvolila ulazak u park. U isto vreme ispred Predsedništva se odvijao skup Srpske radikalne stranke, a neposredno pored građana i građanski koji su palili sveće za žrtve genocida, održan je i skup organizacije Srpski sabor Zavetnici.

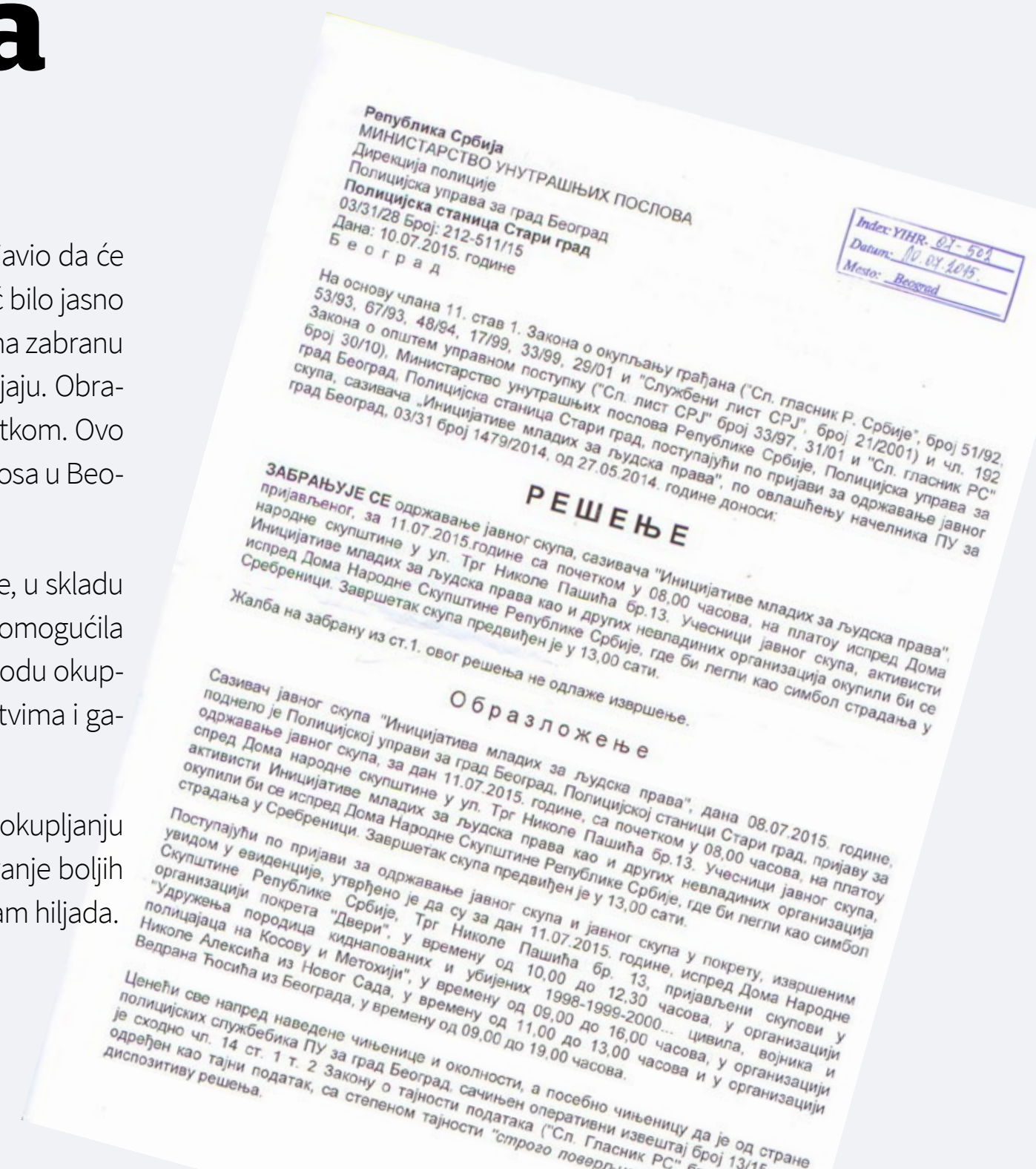
Ipak, građani i građanke koji su se okupili kako bi zapalili sveće pokazali su da zabrana na sećanje nije opcija i poslali su jasnu poruku: “Srebrenica! Da znamo! Da pamtimo! Da ne zaboravimo! Da se nikada ne ponovi!”

Žalba na zabranu skupa Sedam hiljada

Nekoliko sati nakon konferencije za novinare na kojoj je ministar unutrašnjih poslova, Nebojša Stefanović objavio da će skup Sedam hiljada biti zabranjen, na adresu Inicijative je stiglo rešenje o zabrani skupa. Iako je u to vreme već bilo jasno da će se uveče građani i građanke okupiti, čak i bez posebnog poziva, Inicijativa je smatrala da je važno da se na zabranu reaguje i na drugi način, i da pred Ustavnim sudom odbrani pravo građana i građanki da se slobodno okupljaju. Obrazloženje zabrane u rešenju je vrlo šturo i oslanja se na bezbednosnu procenu koja je proglašena tajnim podatkom. Ovo uobičajena praksa vlasti kada zabranjuje skupove, što se moglo videti i na primeru ranijih zabrana Parade ponosa u Beogradu.

U ustavnoj žalbi, koju je Inicijativa podnela 23. jula 2015. godine, se između ostalog navodi: "Obaveza države je, u skladu sa članom 11. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, da preduzme mere kako bi omogućila mirno održavanje zakonitog skupa. Opasnost od neistomišljenika sama po sebi ne opravdava mešanje u slobodu okupljanja, a svaku zabranu država mora opravdati odnosno ona mora biti preispitana u skladu sa ustavnim jemstvima i garancijama koje pružaju ratifikovani međunarodni dokumenti."

Tačno tri meseca pre datuma predviđenog za skup Sedam hiljada, Ustavni sud je oglasio neustavnim Zakon o okupljanju građana, između ostalog i zbog odredbi koje se tiču zabrane skupova. Inicijativa intenzivno zagovara uključivanje boljih rešenja u novi Zakon o okupljanju građana, a veliki deo motivacije crpi upravo iz dešavanja koja su pratila Sedam hiljada.

Moja inicijativa na programu Obični heroji - Milion kostiju u Srebrenici

Aktivistkinja Moje inicijative Sofija Todorović bila je učesnica četvorodnevno multidisciplinarnog omladinskog događaja Obični heroji/Milion kostiju koji je održan u Srebrenici od 8. do 11. jula. U okviru ovog događaja održane su radionice i diskusije tokom kojih su učesnici i učesnice edukovani na teme poput moralne hrabrosti, izgradnje mira, medija i socijalne promene i memorijalizacije.

**Brojevi su važni
ako je važan život.**

6020

ĐORĐE BOJOVIĆ, aktivista Moje inicijative

Zaboravi da sam te ikad ubio ludo!

Zaborav je kod nas verovatno veći problem nego sve ekonomske nedaće. Zaboravljamo kuda smo pošli, šta hoćemo, šta volimo, a naročito za šta smo odgovorni. Upravo ta selektivna vrsta zaborava nam se dešava po pravilu pred svaki 11. jul. Tada se u našem društvu otvaraju iste teme i potežu isti argumenti jer ovaj datum nikako da potpuno zaboravimo.

Pitanja u vezi sa događajima u i oko Srebrenice koji su se odigrali jula 1995. godine, suštinski, dele srpsko društvo dublje i sa većim posledicama nego podela na "Delije" i "Grobare", pristalice i protivnike Beograda na vodi, Beograđane i "dodoše". Najveća bitka se vodi oko osnovnih činjenica koje su utvrđene pred međunarodnim sudovima, a tih petnaestak dana pred 11. jul, polovina građana Srbije za trenutak postaju pravnici sposobni da ocene da li je radnja izvršenja ušla u kriminalnu zonu, kao i koji je stepen svesti neophodan za genocidnu nameru.

O čemu je zapravo reč? Genocid u Srebrenici desio se poslednje godine rata u Bosni i Hercegovini (BiH), te je stoga važno sagledati sve okolnosti koje su rezultirale najvećim zločinom koji se desio na tlu Evrope nakon Drugog svetskog rata.

Tačno je:

Da se opština Srebrenica nalazi na granici sa Srbijom, kao i da je pre rata imala mešovitu etničku strukturu koju su oko 3/4 činili Bošnjaci, a 1/4 Srbi;

Da je 1992. godine Radovan Karadžić, tadašnji predsednik Republike Srpske (RS), sastavio 6 strateških ciljeva srpskog naroda, prema kojima osim razdvajanja Srba od druga dva naroda u BiH, Bošnjaka i Hrvata, želi i etnički čisto Podrinje (tada većinski naseljeno Bošnjacima) sa namerom da "Drina ne bude više granica između dva svijeta";

Da su nakon etničkog čišćenja većine opština u Podrinju, Bošnjaci skoncentrisani u Srebrenici i Žepi što je dovelo do stvaranja enklava unutar teritorije Republike Srpske, dok je sama Srebrenica od predratnih desetak u tom trenutku brojala oko 45 hiljada stanovnika;

Da je Srebrenica 1993. proglašena za UN-ovu sigurnu zonu, što je podrazumevalo demilitarizaciju cele Srebrenice, ali i prestanak svih napada na nju. Do potpune demilitarizacije nije došlo, napadi Vojske Republike Srpske (VRS) su se nastavili;

Da su, usled loše humanitarne situacije u enklavi, odredi Armije BiH na čijem je čelu bio Naser Orić, popularno nazvani “torbari”, upadali u srpska sela na velike praznike jer je tada tradicionalno najviše hrane u kućama, činovši pritom zločine nad Srbima;

Da je posle Direktive 7 iz 1994. koja govori o ciljevima RS u pogledu Srebrenice došlo do operacije Vojske Republike Srpske pod nazivom Krivaja 95 i napada na samu enklavu, tokom koga je počinjen zločin neslućenih razmera;

Da je Ratko Mladić, komandant VRS-a, razdvojio žene i decu od muškaraca i organizovao njihov transport do muslimanske teritorije, ali i da je ubio sve muškarce koje je zatočio/uhvatio (oko 1200 u Potočarima i oko 7000 koje je uhvatio u begu prema Tuzli). Upravo taj čin neselektivnog hvatanja svih muškaraca iz Srebrenice koji su bežali ka Tuzli i njihova egzekucija koja je planski sprovedena od Bratunca do Zvornika sa ciljem da se bošnjačka zajednica nikada ne obnovi na tom prostoru (složit ćete se da su za reprodukciju neophodni i muškarci) predstavlja genocidnu nameru kao ključni element krivičnog dela genocida.

Ovo su činjenice koje su utvrđene pred Međunarodnim sudom za bivšu Jugoslaviju i potvrđene i presudom Međunarodnog suda pravde u slučaju BiH protiv Srbije iz 2007. godine. Još Volter je rekao da prostaci raspravljaju o činjenicama, a umni ljudi o interpretacijama. Nažalost, kod nas su činjenice najveći kamen spoticanja i ključna prepreka procesu pomirenja i uspostavljanju održivog mira na Balkanu.

Unutar srpskog društva još uvek su izražene tendencije osporavanja i negiranja sudski utvrđenih činjenica, pa i nadrealne fetišizacije reči genocid: ako se usvoji rezolucija, Srbi će biti proglašeni za “genocidni narod” (što je notorna glupost budući da je krivica vrlo individualna); zar su zločini nacista i Mladića isti (opet glupost, jer za genocid nije važan broj ubijenih). Pravu dimenziju dobijamo tek kada čujemo da pojedini “priznaju” da se u Srebrenici dogodio ratni zločin, ali ne i genocid. Kao da ne znaju da ratni zločin po svojim posledicama (npr. broj ubijenih) može da bude gori od genocida!

Sve to nas vodi zaključku da u srpskom društvu ne postoji empatija za žrtve, za nevino ubijene i stradale LJUDE! Sve dok budemo brojali krvna zrnca ubijenih, sve dok ne budemo shvatili da suze svake majke jednako vrede, sve dok duboko u sebi ne budemo osećali potrebu da treba odati počast ljudima, naše društvo će letargično spavati u svom homofobnom snu izopšteno od opštih, civilizacijskih vrednosti!

Sve dok budemo zatvarali oči pred činjenicama, upoređivali broj stradalih i veličali osuđene ratne zločince u svom dvorištu, nećemo preći onu civilizacijsku crtu.

Srbija već sledećeg 11. jula ima priliku da pređe tu crtu.

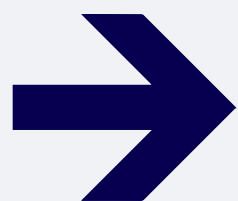

**Poruka
premijerima
Srbije i
Hrvatske:
NE IGRAJTE SE
DEVEDESETIH!**

NE IGRAJTE SE DEVEDESETIH!

Aktivisti i aktivistkinje Inicijative su 28. septembra iz centra Beograda i Zagreba poslali zajedničku poruku premijerima Srbije i Hrvatske. Povod za to bile su neodgovorne i štetne izjave, kao i dela dva premijera, prilikom suočavanja sa talasom izbeglica koje su u to vreme prolazile kroz Srbiju i Hrvatsku. Dve grupe mladih su u isto vreme izašli na Trg Republike u Beogradu odnosno Markov trg u Zagrebu sa porukom: “NE IGRAJTE SE DEVEDESETIH!”. Srpskom i hrvatskom premijeru uputili su i pismo:

REGIONAL

11

Poštovani premijeru Vučiću,
Poštovani premijeru Milanoviću,

Veoma smo razočarani vašim neodgovornim, neadekvatnim i štetnim izjavama i delima o o zajedničkom izazovu, talasu izbeglica, koji trenutno prolazi kroz naše države. Upravo naša društva vrlo dobro znaju kako su konflikti diskursi na međunarodnom nivou opasni zbog teškog i nasilnog iskustva devedesetih godina.

Umesto da današnju politiku vodite na osnovu razumevanja ove opasnosti, vi odlučujete da nastupate i delujete na način da od zajedničkog izazova gradite bilateralni konflikt koji može imati nesagledivu štetu po naša društva. Iz situacije u kojoj ste imali priliku da unapredite odnose na dobrobit ljudi u nevolji, vi nas kao društva uvlačite u konflikt koji ste izazvali svojom nezrelošću, neodgovornošću i ishitrenim delovanjem.

Strahovito je razočaravajuće videti kako su vam diplomatske i trgovinske ucene bliže nego razgovor i saradnja.

Poštovani g. Vučiću i g. Milanoviću, pogledajte u svoja društva. Pogledajte kako su se naši sugrađani, oni kojima za svoja dela odgovarate, poneli prema ovom izazovu. Iz Hrvatske su volonteri u Srbiju slali pomoć za izbeglice, dok su volonteri iz Srbije podelili svoja iskustva u pružanju pomoći izbeglicama s volonterima iz Hrvatske.

U svom nasilnom i štetnom delovanju ste usamljeni. I s jedne i s druge strane granice smo osramoćeni vašim izjavama i delovanjem. Sva šteta koja je već dosad izazvana, i sva šteta koje još nismo ni svesni, vaša je odgovornost.

Još uvek nije prekasno da umesto konflikta izaberete saradnju. Stoga vas pozivamo da prestanete da se igrate devedesetih. Vrlo se dobro sećamo koliko smo skupo – u životima, imovini i nesigurnosti – platili konflikte

devedesetih i znamo, očito mnogo bolje od vas, kako to nije igra.

Pozivamo vas i zahtevamo da saslušate svoje građane koji traže saradnju. Decenijama ulažemo ogromne napore u suočavanje s prošlošću, izgradnju mira i sanaciju štete koju je neodgovorna politika konflikta iz devedesetih uzrokovala. Vi ovim procesima nanosite štetu, umesto da se za njih u svakoj situaciji zalažete.

Pozivamo vas i zahtevamo da otvorite granice i odaberete prijateljska i saradnička diplomatska sredstva, umesto da se međusobno ucenjujete i sprovodite štetna i opasna politička rešenja.

Postoji ispravan način da se odgovori na zajednički izazov, a on je diametralno suprotan od ovoga koji sada sprovodite. Prestanite da se igrate devedesetih, razgovarajte, sarađujte i dozvolite nam život u miru i saradnji. To nije pitanje vašeg izbora. To je pitanje vaše obaveze.

Podrška osnivanju REKOM-a

Aktivistkinje i aktivisti Moje inicijative su učestvovali u akciji prikupljanja potpisa za osnivanje REKOM-a. Akcija prikupljanja potpisa organizovana je 26. septembra u Knez Mihailovoj ulici u Beogradu.

REKOM je Regionalna komisija za utvrđivanje činjenica o ratnim zločinima i drugim teškim povredama ljudskih prava počinjenim na teritoriji nekadašnje SFRJ od 1. januara 1991. do 31. decembra 2001. godine, za čije se osnivanje zalaže Inicijativa REKOM.

Ukoliko do sada niste dali svoj potpis, peticiju za osnivanje REKOM-a možete potpisati i [ONLAJN OVDE](#).

Sastanak sa poverenicom za zaštitu ravnopravnosti

Dana 25. avgusta u prostorijama Fonda za humanitarno pravo (FHP) održan je sastanak predstavnika Koalicije protiv diskriminacije i Koalicije za pristup pravdi sa Brankicom Janković, poverenicom za zaštitu ravnopravnosti.

Predstavници dve koalicije predstavili su svoj rad u domenu borbe protiv diskriminacije. Poverenica je informisala predstavnike civilnog društva o svojim planovima u narednom periodu. Tokom sastanka bilo je reči o budućim modalitetima saradnje između ove institucije i organizacija – članica dve koalicije. Naglasak je stavljen na potrebu organizovanja javnih slušanja u Narodnoj skupštini, na kojima bi se skrenula pažnja institucija i celokupne javnosti na specifične probleme diskriminiranih grupa u Srbiji, ali i ponudila rešenja za prevazilaženje sistemskih problema u vezi sa diskriminacijom.

Zorica Mršević i Jelena Vidić su, pored informacija o trenutnim i budućim aktivnostima organizacije Gayten-LGBT, na sastanku istakle važnost pravnog regulisanja položaja trans* osoba i još jednom ponovile neophodnost hitnog usvajanja modela Zakona o rodnom identitetu.

Sastanku su prisustvovali predstavnici Centra za unapređivanje prav-

nih studija, Civil Rights Defenders, Praxis, Regionalnog centra za manjine, Labris – organizacije za lezbejska ljudska prava, Gayten LGBT, Udruženja studenata sa hendikepom, Inicijative mladih za ljudska prava, CHRIS – mreže odbora za ljudska prava i FHP-a.

Koaliciju za pristup pravdi čine: Centar za unapređivanje pravnih studija, Civil Rights Defenders, CHRIS – mreža odbora za ljudska prava u Srbiji, Fond za humanitarno pravo, Inicijativa mladih za ljudska prava, Nezavisno društvo novinara Vojvodine, Sandžački odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda, NUNS i Praxis.

Koaliciju protiv diskriminacije čine: Centar za unapređivanje pravnih studija, Civil Rights Defenders, Labris – organizacija za lezbejska ljudska prava, CHRIS – mreža odbora za ljudska prava u Srbiji, Udruženje studenata sa hendikepom, Gayten LGBT, PRAXIS i Regionalni centar za manjine.

Izgradnja društava bez torture i nekažnjivosti na Zapadnom Balkanu

U saradnji sa Nacionalnim preventivnim mehanizmom, Inicijativa mladih za ljudska prava organizovala je stručni skup pod nazivom Uloga lekara u zatvorskom sistemu u Srbiji. Skup koji je održan 28. avgusta u Beogradu, okupio je lekare i medicinsko osoblje koji rade u okviru zatvorskog sistema u Srbiji. Učesnici skupa identifikovali su izazove sa kojima se suočavaju prilikom pružanja zdravstvene nege, nedostatke u sistemu koji onemogućavaju pružanje kvalitetnih medicinskih usluga i formulisali preporuke za unapređenje zdravstvene zaštite u ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija.

Učesnici skupa su jednoglasni u stavu da je neophodno obratiti posebnu pažnju na detekciju torture u zatvorima, kao i pružati posebnu negu ženama, deci, osobama sa invaliditetom i pripadnicima LGBT zajednice. Tokom oktobra, regionalni tim partnera započeo je pripremu dokumentarnog filma koji se bavi torturom uopšte kao i posebnim slučajevima torture sa kojima su se u svom radu susretali istraživači i predstavnici Nacionalnog preventivnog mehanizma.

Film će biti prikazan u okviru završne konferencije projekta Izgradnja društava bez torture i nekažnjivosti na Zapadnom Balkanu, koja će se održati u junu 2016. godine u Albaniji.

Nemiri nakon protesta Kosovo je Srbija bez odgovarajuće kazne

Povodom presude Višeg suda u Beogradu, i oslobađajućih i uslovnih kazni za optužene za paljenje ambasada Turske i Sjedinjenih američkih država (SAD) tokom mitinga Kosovo je Srbija, 2008. godine, Inicijativa je izdala saopštenje za javnost u kome se navodi da je ovaj proces oličenje nedostataka srpskog pravosuđa.

Više od četiri godine je bilo potrebno za podizanje optužnice; od podizanja optužnice do prvog pretresa prošlo je godinu dana; u 2014. godini nije održan nijedan pretres; u toku postupka došlo je do promene sudskog veća zbog čega je suđenje vraćeno na početak. Takođe, još jedna od veoma uobičajenih odluka jeste izricanje uslovnih kazni za krivično delo nasilničkog ponašanja.

Inicijativa podseća da je ministar unutrašnjih poslova, Nebojša Stefanović pre godinu dana najavio formiranje radne grupe koja će utvrditi odgovornost policijskog vrha za zakasnelo reagovanje policijskih snaga. Međutim, rezultati te istrage nisu poznati javnosti niti imaju sudski epilog.

Inicijativa smatra da je osim odgovornosti policije, neophodno utvrditi i odgovornost političkog vrha imajući u vidu da je skup Kosovo je Srbija, 21. februara 2008. godine organizovala Vlada Republike Srbije. Važno je naglasiti da organizator (Vlada Republike Srbije) nije prijavio skup nadležnoj policijskoj stanici, u skladu sa Zakonom o okupljanju građana.

Pored negativnih diplomatskih i političkih posledica, kao i ogromne materijalne štete, od suštinske važnosti je da se ne zaboravi da je u napadu na ambasadu SAD-a, mladić star 21 godinu izgubio život, zadojen nacionalizmom i mržnjom kojima su obilovala obraćanja na mitingu Kosovo je Srbija.

**SOLIDARNOST,
A NE MRŽNJA!**

Solidarnost, a ne mržnja! u Beogradu

Inicijativa je organizovala skup Solidarnost, a ne mržnja! 31. avgusta na Trgu Republike u Beogradu. Skup je organizovan kao odgovor na najavljeno okupljanje u organizaciji Obraza i SNP Naši - "Protest protiv plana EU o naseljavanju 400.000 migranata u Srbiji", koji je u međuvremenu policija zabranila.

Inicijativin miran skup bio je odgovor na veliki broj poruka netrpeljivosti i mržnje prema ljudima koji su se, bežeći od rata, zatekli u našoj zemlji. Ovim skupom inicijativa je ujedno želela da pokaže drugo lice Srbije - Srbije koja je spremna da pomogne onima kojima je pomoć neophodna, Srbije koja ne mrzi i Srbije koja pokazuje empatiju, kao i da izrazi zahvalnost građanima i građankama koji su u Beogradu i Srbiji izbeglicama pružili pomoć.

Na Trgu Republike bile su postavljene i fotografije novinara Gordana Paunovića na kojima su prikazane izbeglice koje su prethodnih meseci došle u Srbiju, sa ciljem da se Beograđanima skrene pažnja na težak položaj u kojem se izbeglice nalaze.

Otvorena zajednička kancelarija Inicijative i Centra za zaštitu i pomoć tražiocima azila u Subotici

U utorak, 22. septembra, potpisivanjem memoranduma o saradnji, u Subotici je otvorena zajednička kancelarija Inicijative i Centra za zaštitu i pomoć tražiocima azila (Centar).

Na konferenciji za medije koja je pratila otvaranje, govorilo se o trenutnom položaju tražilaca azila, spremnosti Republike Srbije i lokalnih organa na krizu sa izbeglicama ali i o potencijalnim budućim koracima država u regionu. Na konferenciji su govorili Radoš Đurović, direktor Centra za zaštitu i pomoć tražiocima azila, Milimir Vujadinović, član Gradskog veća za socijalu i Anita Mitić, direktorka Inicijative.

Zajednička kancelarija Inicijative i Centra će raditi na lokalnom nivou, osim pružanja pomoći u sredstvima za ličnu higijenu, šatorima i svemu onome što je ljudima potrebno, prikupljaće informacije na terenu, pružati izbeglicama zdravstvenu pomoć, kao i psihološku podršku onima koji se nalaze u teškom položaju.

Paralelno sa tim, kancelarija će organizovati edukacije u srednjim školama i kampanje koje će za cilj imati da spreče porast ksenofobije u društvu. Iako je do sada pohvalna reakcija, ne samo medija i predstavnika vlasti, već građana i građanki – postoji strah da će taj entuzijazam opasti u danima koji dolaze. “Svakako, država ne može da se osloni samo na dobru volju građana, već mora da ima jasnu strategiju i plan za naredne godine. Nevladin sektor je tu, kao i uvek – spreman da pomogne. I to je ono što ćemo mi raditi u Subotici”, rekla je Anita Mitić na konferenciji za medije.

Debata: Šta je plan?

Debata Šta je plan? održana je u petak, 23. oktobra u džez klubu Sinnerman u okviru Nedelje parlamentarizma, sedmodnevne serije događaja koje su organizovali Otvoreni parlament i Narodna skupština Republike Srbije.

Fokus debate Šta je plan? bio je usmeren na ulogu Narodne skupštine u izbegličkoj krizi, kao i na mogućnosti da se zakonski okvir koji reguliše izbeglički status i status azilanata promeni proaktivnom inicijativom političkih aktera. U svrhu šireg društvenog dijaloga koji bi vodio ka takvoj vrsti promene, aktivistička mreža Moja inicijativa pozvala je predstavnike omladina političkih partija, Nikolu Rajičića iz Socijalističke partije Srbije i Uroša Elekovića iz Nove stranke. U debati su učestvovali i predstavnici organizacija civilnog društva Pavle Kilibarda iz Beogradskog centar za ljudska prava i Jovana Prusina, aktivistkinja Moje inicijative. Debatu je moderirao Marko Milosavljević iz Inicijative mladih za ljudska prava.

Na početku diskusije, Pavle Kilibarda je predstavio domaći zakonski okvir i međunarodnu pravnu regulativu o statusu izbeglica. On je napomenuo da je kriza prisutna par godina, ali tek kada je došla do nas, shvatili smo šta je u pitanju. Između ostalog, ukazao je da se u Konvenciji o statusu izbeglica iz 1951. godine navodi da je izbeglica osoba koja ne može ili ne želi da ostvari zaštitu svoje države porekla. Kilibarda je objasnio kako postoje i uslovi po kojima izbeglice pravno kategorišemo ali su dva prava izuzetno važna: izbeglica ne može biti vraćen tamo gde bi mu život bio ugrožen i izbeglice su oslobođene kažnjavanja za nezakonit ulazak u bilo koju drugu državu. Na kraju svog izlaganja, on je skrenuo pažnju na razliku između izbeglice i migranta - odnosno da je daleko manji korpus prava migranata od izbeglica kao i to da je potrebno doneti novi Zakon o azilu kojim bi se pravna zaštita izbeglica unapredila.

Nikola Rajičić je napomenuo da se danas surećemo sa posledicama, a ne uzrocima izbegličke krize. Kako je naveo, ono što je posebno interesantno jeste što se mi u Srbiji bavimo odgovorima koje nema ni Evropska unija (EU). On ističe da je veliki problem nejasnoća granica Evropske unije, pa samim tim i nije siguran koliko je primenjiv akcioni plan EU za "migrante". Ostavljajući na stranu pitanje na to kako se poslanička grupa njegove partije odnosi prema izbegličkom pitanju unutar skupštine, Nikola je naglasio da stav Socijalističke partije Srbije je da se "oni" tretiraju na humani način. On je sugerisao da izbeglicama ne treba zatvarati granice, a da je potrebno raditi na tome da im se omoguće uslovi za zdravstvenu zaštitu i pomoć u vidu vode, hrane i onoga što im je neophodno za put do njihovih krajnjih odredišta.

Uroš Eleković je istakao da je ovo pitanje prepoznato u njegovoj stranci, kao i to da je Nova stranka pokušala da ga predstavi u parlamentu ali

da izvršna vlast nema snage da se uhvati u koštac sa tim problemom. On smatra da nije neophodno da se čeka EU u rešavanju krize, da možemo sami, kao društvo i država, da pokažemo da smo odgovorni, prvo na regionalnom a kasnije i na višem nivou. Eleković je napomenuo da je ključni problem neodgovornost vlasti prema izbeglicama, koja se

pravda stavom da je Srbija tranzitno područje. Zaključio je da takvo ponašanje predstavlja pogrešan stav vlasti dok je s druge strane naglasio da je Nova stranka mala partija i nema puno mogućnosti da ovom problemu pristupi na ozbiljan način.

Jovana Prusina iz Moje inicijative osvrnula se na zaključak koji se najčešće čuo u medijima, a to je da Srbija humano tretira izbeglice. Ona je istakla da je to zasluga organizacija civilnog društva koje pomažu izbeglicama u vidu humanitarne pomoći, a da država nije upotrebila sve svoj resurse da pomogne izbeglicama. Ona je istakla da je potrebno da

se izvrši pritisak na političke aktere kako bi se doneli domaći i poštovali međunarodni propisi kojima se reguliše položaj izbeglica.

Drugi deo debate bio je posvećen pitanju kako da političke stranke i civilno društvo sarađuju u rešavanja lošeg položaja i tretmana izbeglica koje prolaze kroz Srbiju. Eleković je napomenuo kako je njegova stranka otvorena za saradnju ali je ponovio da teret odgovornosti mora najviše da preuzme izvršna vlast.

Povodom diskusije o tome kako se država, oličena kroz izvršnu vlast, ophodi prema izbeglicama, Kilibarda je naveo da je svakako pozitivno što imamo otvorene granice i dajemo humanitarnu pomoć. S druge strane, on je uputio kritiku vlastima zbog procedure registracije koja mnogo više otežava nego što olakšava put izbeglicama i tretira ih kao azilante dok je njima zapravo potrebna privremena zaštita koja garantuje zaštitu od vraćanja i pristup odgovarajućim prihvatnim centrima. To su, kako on navodi, jednostavne stvari koje ne koštaju puno. Nasuprot tome, Rajčić je naglasio proaktivnu ulogu države Srbije u izbegličkoj krizi kao i to da je registracija potrebna iz bezbednosnih razloga.

Vraćajući fokus razgovora na ulogu Skupštine, a ne izvršne vlasti povodom izbegličkog pitanja, Prusina je napomenula kako se trenutno ne vidi ni kontrolna ni zakonodavna funkcija ove institucije. Ovaj komentar ostale je naveo ostale govornike da ponovo obrazlože postupanja svojih organizacija, ali su se saglasili u tome da je saradnja među političkim akterima, kao i saradnja između države i organizacija civilnog društva nužan uslov efikasno pružanje pomoći izbeglicama. Kao primer takve saradnje, Moja inicijativa i Inicijativa mladih za ljudska prava u saradnji sa relevantnim političkim akterima organizovaće još nekoliko neformalnih debata koje imaju za cilj da se mladim ljudima pruži prostor da slušaju ali i govore o važnim društvenim temama.

Programi

razmene

Erasmus+ program u Sarajevu i Mostaru

U okviru Erasmus+ programa, od 24. jula do 3. avgusta grupa od 40 mladih iz Srbije, Bosne i Hercegovine, Estonije i Holandije boravila je u poseti Sarajevu i Mostaru. Učesnici programa su se okupili sa ciljem da razgovaraju o mogućnostima uključivanja mladih u demokratske procese.

Marko Milosavljević o Regionalnom programu razmene

“Imali smo prilike da u proteklih godinu dana čujemo ideje o bilateralnoj strukturi buduće Regionalne kancelarije za saradnju mladih, pogotovo od strane vlada Srbije i Albanije. Ovu ideju kao i vraćanje pomirenja u javni diskurs svakako treba pozdraviti. S druge strane, ono što smatramo celishodnijim za uspostavljenje regionalnog programa razmene jeste regionalni pristup, što bi podrazumevalo uključenje u program svih zemalja koje su na Zapadnom Balkanu bile zahvaćene sukobima.”

- Marko Milosavljević o Regionalnom programu razmene u emisiji Uхвати dan na Radio Beogradu 1 koja je snimljena i emitovana 17. avgusta.

Moja inicijativa na Sarajevskom filmskom festivalu

Aktivistkinje i aktivisti Moje inicijative prisustvovali su Sarajevskom filmskom festivalu (SFF) u avgustu ove godine. Zahvaljujući podršci Inicijative BiH, aktivisti i aktivistkinje su imali priliku ne samo da uživaju u sjajnom programu SFF-a, već i da kao moderatori i moderatorke učestvuju u diskusijama sa rediteljima i rediteljicama filmova u okviru Docu corner-a.

Grupa organizacija civilnog društva iz Hrvatske, Srbije, Bosne i Hercegovine, Kosova i Crne Gore uputila je Deklaraciju povodom Međunarodnog dana mladih - 12. avgusta, vladama ovih zemalja, a povodom Samita o Zapadnom Balkanu koji je održan krajem avgusta u Beču.

Potpisnice Deklaracije su istakle da unapređenje regionalne saradnje mladih mora biti na samom vrhu prioriteta Samita u Beču, i pozdravile spremnost da se razgovara o osnivanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih. U Deklaraciji je su istaknute vrednosti na kojima bi trebalo temeljiti regionalnu saradnju, a organizacije potpisnice su pozvale vlade u regionu da se istinski posvete ovom procesu.

DEKLARACIJA POVODOM MEĐUNARODNOG DANA MLADIH

Mi, mladi Zapadnog Balkana,

Ujedinjeni u nameri da doprinesemo očuvanju mira i negovanju antifašističkih i evropskih vrednosti u našim društvima,

Želimo više mogućnosti za nesmetano kretanje po regionu i Evropi, za sretanje drugih i drugačijih mladih i razmenu iskustava sa njima. To vidimo kao najbolji način da prevaziđemo višegodišnje nesporazume, prepreke i izolaciju, koji su nam nametnuti kao realnost od strane starijih generacija, i kao posledica događaja koji su se desili pre našeg rođenja ili u našem ranom detinjstvu. Uprkos tome, želimo da upoznamo druge kulture i da zajedno sa mladima iz ostalih zemalja iz regiona odgovorno gradimo zajedničku budućnost.

Želimo da znamo šta nam se desilo u prošlosti i ko je odgovoran za to kako bismo prihvatili činjenice i suočili se sa njima, i na tim temeljima gradili pomirenje. Hoćemo da budemo deo one Evrope u kojoj se ceni istina, odgovornost, pravičnost, saradnja i pomirenje. Verujemo da je društveno – politički, demokratski, ekonomski, socijalni i svaki drugi napredak naših društava neraskidivo povezan i sa poštovanjem ljudskih prava. Delimo zajedničku viziju društva u kojem svako podjednako uživa svoja neotuđiva prava i slobode. Imamo viziju miroljubivog i prosperitetnog regiona koji čine inkluzivna društva koja sarađuju na osnovama poverenja i uzajamnog razumevanja.

Imajući sve ovo u vidu,

Pozivamo Vladu Republike Srbije da na predstojećem Samitu o Zapadnom Balkanu u Beču podrži inicijativu za osnivanje Kancelarije za mlade Zapadnog Balkana,

Očekujemo da sve vlade zemalja u regionu izraze zajedničku volju za unapređenje regionalne saradnje mladih,

Pozivamo sve vlade da prihvate regionalni, multilateralni pristup ovoj temi, i da se podjednako posvete ovom procesu,

Nudimo svoje iskustvo, stručnost i savete, i zahtevamo da civilno društvo i omladinske organizacije na adekvatan način budu uključene u proces osnivanja i rada Kancelarije za mlade Zapadnog Balkana;

Uvereni smo da osnivanje Kancelarije za mlade Zapadnog Balkana predstavlja najveći pomak u regionalnim odnosima, koji garantuje dugoročni period mira i prosperiteta.

Sastanak sa Ministarstvom omladine, sporta i kulture Kosova

Tokom posete Prištini u avgustu, zajedno sa kolegama iz Inicijative na Kosovu, posetili smo Ministarstvo omladine, sporta i kulture Kosova gde smo razgovarali o osnivanju Kancelarije za mlade Zapadnog Balkana.

Priprema za učešće u emisiji Okruženje

Predstavnici ministarstava koja su zadužena za mlade, a koji su učestvovali u poseti Berlinu i Parizu u organizaciji Francusko-nemačke kancelarije za mlade (OFAJ/DFJW), sastali su se u Tirani kako bi se pripremili za učešće u emisiji Okruženje. Emisija je emitovana u deset zemalja Zapadnog Balkana povodom Samita o Zapadnom Balkanu koji je održan u Beču u avgustu.

Đorđe Bojović o Regionalnoj kancelariji za saradnju mladih u emisiji Okruženje

“Vrednosti koje mora da promoviše Regionalna kancelarija za saradnju mladih su: mir, ne samo kao odsustvo rata, već kao pomirenje koje je zasnovano na suočavanju sa prošlošću, izgradnja poverenja koje je obaveza svih u javnom prostoru, jer je poverenje jako krhko i ne sme ga bombastičnim izjavama na dnevnom nivou urušavati i treće je obaveza da u procesu moraju da učestvuju vlade svih država u regionu.”

Đorđe Bojović o Regionalnoj kancelariji za saradnju mladih u specijalnom izdanju emisije Okruženje koja je snimljena 31. avgusta u Beču tokom drugog Samita o Zapadnom Balkanu. Gosti emisije bili su premijeri Albanije i Srbije, Edi Rama i Aleksandar Vučić i generalni sekretar Saveta za regionalnu saradnju, Goran Svilanović.

Potpisivanje deklaracije o unapređenju saradnje mladih pozitivan korak ka stabilnosti u regionu

25

Inicijativa je pozdravila potpisivanje deklaracije o unapređenju regionalne saradnje mladih u zemljama bivše Jugoslavije i Albaniji. Deklaracija je potpisana 27. avgusta, u Beču, u okviru Samita o Zapadnom Balkanu.

Inicijativa već trinaest godina radi na povezivanju mladih u zemljama bivše Jugoslavije i paralelno sa tim poziva vlade da na sebe preuzmu zadatak uspostavljanja intenzivnije saradnje mladih u regionu.

Inicijativa veruje da je bečkom deklaracijom učinjen pozitivan korak ka izgradnji stabilnosti u regionu. Uključivanje mladih u regionalne tokove postavlja sigurne temelje za proces pomirenja u zemljama bivše Jugoslavije, kao i raskid sa dosadašnjom praksom koja nije inspirisala saradnju. Zahvaljujući tome mladi u regionu su otuđeni jedni od drugih, ne poznaju se i veoma često imaju duboko ukorenjene predrasude prema susedima.

Radeći na programima prekogranične saradnje u Srbiji, Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori i na Kosovu, Inicijativa se uverila da uspostavljanjem ličnih kontakata mladi najlakše odbacuju negativne predstave koje imaju o narodima u regionu. Na taj način postaju svesni da sa mladima iz okruženja imaju mnogo više sličnosti nego razlika, da dele iste probleme i da mogu da se udruže kako bi zajedno radili na rešavanju nekih od tih problema.

Inicijativa veruje da će u narednom periodu sve vlade u regionu uložiti napore da kancelarija za regionalnu saradnju mladih što pre počne sa radom, kao i da će biti obezbeđena finansijska i sva druga sredstva da ona nesmetano funkcioniše. Inicijativa poziva da se uklone sve prepreke za mobilnost mladih koje postoje u regionu, kako one koje se tiču slobode kretanja, tako i one koje onemogućavaju razmenu kroz obrazovne sisteme.

Inicijativa se nada da će vlade u regionu imati razumevanja za važnost otvaranja tema u vezi sa nasleđem ratne prošlosti i da će buduća kancelarija za unapređenje regionalne saradnje mladih funkcionisati kao delotvoran mehanizam za suočavanje sa tim nasleđem.

Kako bi rezultati rada sa mladima kroz programe razmene u regionu bili vidljiviji, potrebno je graditi poverenje na nivou regiona. Inicijativa veruje da će to poverenje biti uzajamno razvijano na institucionalnom nivou i da ga neće narušavati bombastične izjave političara koje se koriste na unutrašnjem planu, a ozbiljno narušavaju regionalnu saradnju.

Aktivisti i aktivistkinje Moje inicijative posetili Albaniju u organizaciji vlada Srbije i Albanije

U okviru prve zvanične posete mladih, koju su zajednički organizovale Vlada Republike Srbije i Savet ministara Republike Albanije, u Tiranu je početkom oktobra otputovalo i deset aktivista i aktivistkinja Inicijative mladih za ljudska prava.

Grupu od 50 srednjoškolaca i studenata iz Srbije ugostili su njihovi vršnjaci iz Tirane, sa kojima su, između ostalog, prisustvovali i fudbalskoj utakmici Albanija – Srbija. Nakon nasilja koje je izbilo tokom i nakon prve utakmice, održane u Beogradu u oktobru prošle godine, važnost utakmice u Tirani prevazišla je okvire sporta.

“Ovo putovanje predstavlja prvi konkretan korak dve države ka unapređenju saradnje mladih iz Srbije i Albanije” rekao je Ivan Đurić, koordinator grupe mladih okupljenih oko Inicijative. “Zato aktivisti i aktivistkinje Inicijative, koji su deo ove posete, svojim odlaskom u Tiranu žele da pošalju drugačiju poruku od onih koje su se čule i videle na stadionu u Beogradu – „ubij, zakolji, da Šiptar ne postoji“, zastave Velike Albanije i nasilja domaćih navijača prema gostujućim fudbalerima. Mladi iz Srbije i Albanije su ovoga puta pokazali da sportski događaji mogu biti povod i poligon za prijateljstvo i saradnju, a ne isključivo za nasilje i širenje mržnje na koje smo navikli u našem regionu”, dodao je Đurić.

Inicijativa je 2014. godine akcijom [NAVIJAJ ZA KOMŠIJE!](#) tokom Svetskog prvenstva u fudbalu uspešno probila led i omogućila da se počne sa promenom ustaljenih narativa, i da se navijanjem za Bosnu i Hercegovinu i Hrvatsku u centru Beograda sportski duh i fer plej posluže kao inspiracija za promociju unapređenja odnosa u regionu.

Pored utakmice, koja je svakako centralni događaj ovog programa, veoma je važna i prilika koju su 100 mladih ljudi iz Srbije i Albanije imali da se upoznaju, diskutuju o problemima koji opterećuju dva društva, i postave temelje buduće saradnje.

Inicijativa podseća da je ova poseta organizovana nakon Samita zemalja Zapadnog Balkana održanog u Beču u avgustu 2015. godine na kom su predstavnici država potpisali Deklaraciju o osnivanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih, čime je uspostavljen institucionalni okvir za razmenu i saradnju mladih u regionu Zapadnog Balkana.

Važno je napomenuti i da ovakve razmene moraju da se odvijaju, ne samo na bilateralnom nivou između Srbije i Albanije, već i između ostalih država Zapadnog Balkana.

Konferencija o regionalnom programu za razmenu mladih

U period između 14. i 16. oktobra Inicijativa mladih za ljudska prava organizovala je konferenciju u okviru projekta Regionalni program za razmenu mladih. Na konferenciji se okupilo više od 200 mladih, predstavnika organizacija civilnog društva i međunarodnih organizacija iz regiona bivše Jugoslavije i Evrope. Oni su razgovarali o procesu uspostavljanja Regionalne kancelarije za saradnju mladih, koji je započet tokom Samita o Zapadnom Balkanu u avgustu 2014. godine. Ova konferencija je organizovana kao deo Samita mladih u Sarajevu, u delu programa koji se odnosio na region bivše Jugoslavije, a njeno održavanje omogućila je Evropska komisija.

REGIONAL LONG READ

29

Programima razmene mladih do pomirenja

U okviru sesije Programi razmene kao sredstvo za izgradnju mira u postkonfliktnim društvima predstavljeni su različiti modeli omladinskih razmena koji su vrlo intenzivno nastajali nakon Drugog svetskog rata sa idejom da doprinesu približavanju mladih koji dolaze iz zajednica koje su nekada ratovale jedne protiv drugih. Adrian Pollmann iz Nemačke ambasade u Bosni i Hercegovini predstavio je napore koje su Nemačka i Francuska uložile nakon rata kako bi mlade uključile u proces izgradnje pomirenja u posleratnoj Evropi. Svega 18 godina nakon Drugog svetskog rata, ove dve države su se obavezale da na godišnjem nivou izdvajaju određena finansijska sredstva koja se ulažu u programe razmene za mlade koji se sprovode u okviru Francusko-nemačke kancelarije za mlade.

Da programi razmene imaju mnogo efekta na razbijanje predrasuda koje mladi imaju o narodima koji su u udžbenicima istorije predstavljani kao bivši neprijatelji, potvrdio je i Paweł Moras, predstavnik Nemačko-poljske kancelarije za mlade. On je naglasio da je zarad postizanja istinskog pomirenja među bivšim zaraćenim narodima, potrebno uložiti ozbiljne napore za izgradnju dobrosusedskih odnosa, sa posebnim akcentom na mlade. Da to nije uvek lako postići na državnom nivou, govori podatak da su se uslovi za uspostavljanje Nemačko-poljske kancelarije za mlade stekli tek nakon završetka hladnog rata i ponovnog ujedinjenja Nemačke.

Nasuprot ova dva primera programa razmene za mlade koji se realizuju na državnom nivou, uz finansijsku podršku iz budžeta zemalja osnivača kancelarija, u zemljama bivše Jugoslavije rad sa mladima na prevazilaženju nasleđa ratne prošlosti i dalje je povezan isključivo sa organizacijama civilnog društva. Jelena Soldo iz sarajevske kancelarije

organizacije Schuler Helfen Leben je govorila o specifičnim uslovima u kojima ova organizacija funkcioniše u Bosni i Hercegovini pokušavajući da doprinese približavanju mladih koji dolaze iz bošnjačke, srpske i hrvatske zajednice. Ona je naglasila da svakodnevni nastupi političkih predstavnika u Bosni i Hercegovini ne doprinose pozitivno realizaciji ovakvih projekata.

Naim Leo Beširi iz Instituta za evropske poslove iz Beograda, organizacije koja kroz svoje programe okuplja mlade iz različitih područja, neretko iz Srbije i sa Kosova, govorio je o načinima na koji programi razmene utiču na promenu svesti kod mladih o „onom drugom“, mladima iz susednih zemalja koje inače ne poznaju. On je objasnio da je relativno jednostavno izmeriti uspeh programa koji okupljaju mlade iz nekada zaraćenih zajednica i da se kroz intervju pre i nakon programa lako može uočiti koliko su ovakvi programi delotvorni.

Borba protiv nacionalizma i suočavanje sa prošlošću kao glavne prepreke pomirenju u regionu

Osim ekonomske nerazvijenosti, nedovoljne funkcionalnosti institucija i nedovoljno razvijene svesti o potrebi demokratizacije društava u zemljama bivše Jugoslavije, visoka stopa nacionalizma kod mladih i neprepoznavanje potrebe za suočavanjem sa nasleđem ratne prošlosti glavne su prepreke ka izgradnji uspešne regionalne saradnje u regionu. Nacionalizam i neznanje, kao i poricanje zločina počinjenih u prošlosti, dva su ozbiljna problema sa kojima se društva na Zapadnom Balkanu suočavaju 25 godina nakon raspada Jugoslavije.

Iako zemlje bivše Jugoslavije nisu usamljene na globalnoj mapi sa problemom porasta nacionalizma, koreni ove pojave duboko su ukorenjeni u svim društvenim sferama i neretko blokiraju proces demokratizacije na Zapadnom Balkanu. Do ovog zaključka došli su Krenar Gashi sa Kosova, Maja Mičić iz Srbije i Srđan Šušnica iz Bosne i Hercegovine u okviru sesije Porast nacionalizma kao regionalna pretnja na Zapadnom Balkanu. Na osnovu višegodišnjeg iskustva u akademskoj sferi, kao i rada u civilnom sektoru, ovo troje govornika je govorilo o nacionalizmu kao problemu sa kojim se svet danas suočava, sa posebnim akcentom na to kako ti globalni trendovi utiču na Zapadni Balkan. U okviru ove sesije zaključeno je da se procesom globalizacije nacionalizam, koji je već duboko ukorenjen u društvima bivše Jugoslavije, dodatno osnažuje i poprima nove pojavne oblike. Stoga se Balkanom širi islamofobija,

a sa njom raste i broj ljudi koji podržavaju politiku jasne nacionalne osvešćenosti i potrebe za zaštitom malih balkanskih naroda zatvaranjem u svoje nacionalne okvire. Ova pojava je u direktnoj suprotnosti sa zahtevom za unapređenjem regionalne saradnje u zemljama bivše Jugoslavije.

Sa druge strane, u okviru sesije Regionalni pristup suočavanju sa prošlošću četiti osobe sa iskustvom rada na programima koji streme stvaranju osnove za otvoren razgovor o nasleđu ratne prošlosti, govorile su o preprekama na koje nailaze u svakodnevnom radu. Mario Mažić iz Hrvatske, Goran Zorić i Dženana Karup Druško iz Bosne i Hercegovine, kao i Teuta Hoxha sa Kosova zaključili su da imajući u vidu da su ratovi tokom raspada Jugoslavije imali regionalne probleme za uzrok, po-

trebno je na regionalnom nivou raditi i na prevazilaženju posledica tih ratova. Oni su istakli da se imperativ regionalne saradnje često nameće državama u regionu i da to neretko nije prepoznato od lokalnih vlasti kao stvarna potreba, ali to ne umanjuje potrebu da tužilaštva za ratne zločine, sudovi, vlade, organizacije civilnog društva, akademska zajednica rade zajedno kako su se nosili sa posledicama koje su ratovi za sobom ostavili. Jedan od zaključaka ove sesije bio je da je jedini ispravan put ka stabilnosti u regionu na duže staze stvaranje prostora da se o ratu na prostoru bivše Jugoslavije otvoreno razgovara, da odgovorne institucije savesno obavljaju svoj posao kako bi kaznile one koji su bili uključeni u masovna kršenja ljudskih prava tokom ratova, ulaganje zajedničkih napora ka osvetljavanu činjenica o posledicama rata, odavanje počasti nevino stradalima.

Šta je neophodno za istinsku regionalnu saradnju?

Žarko Korać, političar iz Srbije prepoznat širom regiona bivše Jugoslavije kao neko ko se kroz svoj angažman zalaže za unapređenje regionalne saradnje, upozorio je da su trenutni odnosi na zapadnom Balkanu veoma ranjivi. Korać je naveo da oni nisu bazirani na otvorenosti i istinskoj potrebi za saradnjom, pa samim tim postojeće veze se jednostavno mogu pokidati ili olako narušiti naizgled bezazlenim problemima, kao što je pitanje tranzita izbeglica sa Bliskog Istoka kroz Srbiju, Hrvatsku i Sloveniju. On je istakao da iako svesni potrebe za saradnjom sa zemljama u okruženju, politički lideri neretko to rade vrlo neiskreno i u skladu sa trenutnim političkim potrebama.

Anita Mitić, iz Inicijative mladih za ljudska prava u Srbiji, istakla je da je neophodno da se generalni diskurs u zemljama bivše Jugoslavije promeni kada govorimo o susedima u regionu. Mitić smatra da umesto trenutnog dominantnog narativa po kojem su susedi predstavljeni kao prepreka ka napretku, kao viševjekovni neprijatelj kojeg se treba bojati, potrebno je na svakodnevnom nivou raditi na širenju slike o komšiji kao nekoga ko nam može biti partner na putu ka progresu. Kako Mitić ističe, time bi se doprinelo smanjenju ogromne etničke distance koja postoji između mladih koji dolaze iz Srbije, sa Kosova, iz Bosne i Hercegovina, Hrvatske. Ona je takođe navela da je potrebno učiniti region bivše Jugoslavije svima, makar približno, podjednako dostupan radeći na unapređenju slobode kretanja. “Pitanje slobode kretanja najviše opterećuje građane Kosova koji u Hrvatsku i Sloveniju ne mogu da putuju bez viza, dok im je ulazak u Bosnu i Hercegovinu omogućen isključivo dobijanjem posebnih dozvola. Koliko je procedura dobijanja tih dozvola komplikovana, a sam ishod nepredvidiv, govori i činjenica

da tri osobe koje je trebalo da budu učesnici ove konferencije u svojstvu govornika od vlasti BiH nisu dobili odobrenje da iz Prištine putuju za Sarajevo”, istakla je Mitić.

Specijalni predstavnik Francusko-nemačke kancelarije za mlade za Jugoslovenu Evropu koji više od 15 godina radi na programima razmene za mlade iz Francuske, Nemačke i zemalja Zapadnog Balkana, Frank Morawietz, govorio je o principima na kojima bi trebalo da se zasniva buduća Regionalna kancelarija za saradnju mladih Zapadnog Balkana. On je istakao da kroz svoje programe ova kancelarija nikako ne sme da preskače temu nasleđa prošlosti. Morawietz smatra da obzirom da organizacije civilnog društva godinama rade sa mladima na programima prekogranične saradnje, kao i suočavanja sa prošlošću, vlade u regionu bi trebalo da uče iz njihovog iskustva i uključe predstavnike civilnog društva u proces osnivanja Regionalne kancelarije za saradnju mladih. On je dodao da se države u regionu moraju obavezati na finansijsku podršku budućoj kancelariji, ali bez političkog uplitanja u njen rad.

Proces uspostavljanja Regionalne kancelarije za saradnju mladih

Proces uspostavljanja Regionalne kancelarije za saradnju mladih započeo je pre nešto više od godinu dana tokom Berlinskog kongresa o Zapadnom Balkanu, dok je ova inicijativa dobila svoj jasniji oblik na Samitu u Beču avgusta ove godine. Tom prilikom premijeri Srbije, Albanije, Bosne i Hercegovine, Kosova, Crne Gore i Makedonije potpisali su deklaraciju kojom su se obavezali na rad na uspostavljanju ove kancelarije. O tome kako sam proces osnivanja kancelarije funkcioniše govorili su predstavnici nadležnih ministarstava Đuro Blanuša iz Srbije i Kreshnik Loka iz Albanije, kao i Marija Bulat iz Krovne organizacije mladih Srbije i Slavko Žarkov iz Makedonije.

Najavljeno je formiranje radne grupe koja će se u narednih šest meseci baviti definisanjem mandata i strukture buduće Regionalne kancelarije. Radna grupa će biti formirana od predstavnika ministarstava zaduženih za omladinsku politiku, kao i predstavnika civilnog društva iz šest zemalja. Do sledećeg Samita o Zapadnom Balkanu koji će biti održan u Parizu, u avgustu 2016. godine, radna grupa će pripremiti predlog statuta buduće organizacije, kao i plan za njenu finansijsku održivost.

Nakon Samita u Parizu Kancelarija za regionalnu saradnju mladih bi zvanično trebalo da počne sa radom.

Jedna od glavnih zamerki dosadašnjem procesu prepoznata od strane učesnika Inicijativine konferencije u Sarajevu jeste činjenica da hrvatska vlada nije potpisnica deklaracije iz Beča. Zaključeno je da bi zarad većeg domašaja buduće kancelarije i njenog doprinosa izgradnji održivog mira u regionu, i Slovenija, a pre svega Hrvatska, morale da se nađu među osnivačima Regionalne kancelarije za saradnju mladih Zapadnog Balkana, bez obzira na njihovo članstvo u Evropskoj uniji.

U Sarajevu održana druga skupština Mreže stranačkih organizacija mladih

Nakon prve, osnivačke skupštine Mreže stranačkih organizacija mladih, u Sarajevu je 14. oktobra održana i druga sednica, koju je organizovala regionalna mreža Inicijative mladih za ljudska prava.

REGIONAL

Mreža stranačkih organizacija mladih, osnovana u Zagrebu u martu 2014. godine, danas okuplja 31 omladinsku organizaciju i levih i desnih političkih stranaka. Inicijativa je pokrenula osnivanje ove mreže sa ciljem da se stvori nova generacija političara koja će imati u vidu regionalni kontekst i nužnost prekogranične saradnje na prostoru bivše Jugoslavije, i koja će izbegavati šovinističku retoriku i izostanak elementarne političke kulture koje su obeležje trenutne političke svakodnevice. U ovom procesu Inicijativa obavlja ulogu facilitatora i funkcionise kao sekretarijat Mreže. U tom kapacitetu Inicijativa je predložila ljudska prava i posleratnu regionalnu saradnju za tematski okvir i strateške ciljeve Mreže.

U Sarajevu su, uz sekretarijat Mreže, uspostavljene i tri stalne radne grupe. Prva radna grupa formirana je sa ciljem da se bavi regionalnom saradnjom i pružanjem podrške Kancelariji za razmenu mladih Zapadnog Balkana. Fokus rada druge grupe su ljudska prava i suočavanje s

prošlošću kroz obeležavanje datuma ratnih zločina na prostoru bivše Jugoslavije, reagovanje prilikom kršenja ljudskih prava i obeležavanje međunarodnih datuma koji se tiču ljudskih prava. Dok je cilj treće radne grupe osnaživanje kapaciteta stranačkih organizacija mladih kroz osmišljavanje konferencija, treninga, seminara i studijskih poseta članica Mreže.

Na skupštini u Sarajevu, mreži su se priključilo 10 novih stranačkih organizacija mladih iz regiona. Mreža danas ukupno broji 31 članicu: 11 iz Crne Gore, 8 iz Bosne i Hercegovine, 6 iz Srbije, 5 iz Hrvatske i jedna članica sa Kosova.

Od značajnijih stranaka u rad Mreže se do sada nisu uključile: organizacije mladih Hrvatske demokratske zajednice iz Hrvatske, Srpske napredne stranke iz Srbije i Stranke demokratske akcije iz Bosne i Hercegovine., koje Mreža ima nameru da uključi u rad u predstojećem periodu.

Grupi učesnika Samita mladih u Sarajevu sa Kosova, granična policija Srbije nije dozvolila izlazak iz Srbije

REGIONAL

Grupi učesnika Sarajevskog samita mladih sa Kosova nije dozvoljen izlazak iz Srbije od strane granične policije u noći između 13. i 14. oktobra kada su iz Srbije pokušali da uđu u Bosnu i Hercegovinu.

Regionalna mreža Inicijative, organizator Samita mladih u Sarajevu, tom prilikom pozvala je Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srbije i Upravu granične policije Srbije, da hitno reaguju i omoguće nesmetan tranzit za ljude sa Kosova koji putuju za Bosnu i Hercegovinu preko Srbije, a kojima su vlasti Bosne i Hercegovine odobrile vize.

Imajući u vidu da je zabrana "izlaska iz Srbije" za nekoliko učesnika koji su preko graničnih prelaza u Malom Zvorniku i Loznici pokušali da uđu u BiH, direktno štetila ugledu i interesu zemlje domaćina Samita, Inicijativa je pozvala Ministarstvo spoljnih poslova Bosne i Hercegovine na brzu reakciju.

Regionalna mreža Inicijative smatra apsurdnim da je pitanje izlaska građana i građanki Kosova iz Republike Srbije ograničeno na izlaze prema Evropskoj uniji, odnosno da u pojedinačnim slučajevima ulaska u Bosnu i Hercegovinu, vlasti Srbije odluku o dopuštenju izlaska prepuštaju

slobodnoj oceni službenih lica na graničnim prelazima.

Pored toga, nijedan govornik sa Kosova ni na dan početka Samita mladih u Sarajevu nije dobio vizu, čime su učesnici Samita uskraćeni za mogućnost da o regionalnim problemima razgovaraju sa predstavnicima institucija i organizacija sa Kosova.

Isključivanje dela učesnika/ica sa Kosova, zbog administrativnog propusta na graničnim prelazima, predstavlja lošu poruku, te samo ohrabruje one političke grupacije koje se protive dijalogu i saradnji. Imajući u vidu sve rečeno, Inicijativa je zahtevala hitnu reakciju vlasti Srbije i Bosne i Hercegovine, kao i da se nadležne službe izjasne po ovom pitanju, kako bi omogućili poštovanje slobode kretanja u čitavom regionu.

Ovim bi Zajednička deklaracija o uspostavljanju Regionalne kancelarije za saradnju mladih, potpisana od strane premijera Bosne i Hercegovine, Srbije, Crne Gore, Kosova, Makedonije i Albanije na Samitu o Zapadnom Balkanu u Beču, dobila smisao u praksi i rešila osnovnu prepreku za mobilnost mladih u regionu.

SARAJEVO YOUTH SUMMIT

Sarajevski samit mladih

‘Inicijativa mladih za ljudska prava organizovala je Samit mladih u Sarajevu u periodu od 14. do 16. oktobra 2015. godine. Samit je okupio više od 150 mladih lidera/ki iz zemalja Zapadnog Balkana i Evropske Unije, kao i predstavnike organizacija i lidere iz konfliktnih i postkonfliktnih društava/područja.

Samit u Sarajevu je treći po redu samit koji organizuje Inicijativa mladih. Prvi samit je održan u Beogradu 2009. godine, dok je drugi Samit organizovan u Prištini 2012. godine. Prethodna dva samita su okupila 400 učesnika iz celog sveta, među kojima su bili mladi politički lideri, aktivisti civilnog društva sa Zapadnog Balkana, Evroazije i Evropske unije, predstavnici institucija država iz regiona, EU i SAD-a, kao i branitelji/ke ljudskih prava.

Sarajevski samit mladih je bio prilika da se čuju glasovi mladih, kao i da mladi sa Zapadnog Balkana međusobno razmena svoja iskustva u vezi sa pitanjima koja smatraju relevantnim i bitnim za budućnost regiona. Mladi sa Balkana su takođe mogli da uče iz iskustava aktivista-kinja iz (post)konfliktnih društava i demokratija u razvoju, a koja bi mogla biti značajna za Zapadni Balkan.

Samit je stvorio prostor u kom su mladi aktivisti uspostavili međusobne veze i osnovu za saradnju koja prevazilazi granice, obogatili svoje znanje razmenjujući informacije i razvijali praktične veštine.

Važan aspekt Samita bilo je promovisanje učešća mladih u prevazilaženju nasleđa prošlosti i izazova koje u sebi nose periodi tranzicije. Učesnici su tokom Samita formulisali strategiju za uspostavljanje globalne mreže mladih iz (post)konfliktnih društava.

Učesnici Samita - mladi, aktivisti, političari iz zemalja Zapadnog Balkana i predstavnici međunarodne zajednice - diskutovali su u jednoj od tri veće programske celine kao i u manjim grupama koje su omogućile intenzivnu debatu. Tri programske celine na Samitu bile su:

Bosna i Hercegovina - Šta dalje?

Regionalni program razmene mladih

Globalno iskustvo

Jedan od rezultata Samita je i Deklaracija mladih Zapadnog Balkana, koja sadrži konkretne zahteve koje su mladi uputili svojim vladama.

Ceremonija otvaranja Sarajevskog
samita mladih u Sarajevskoj Vijećnici

Deklaracija mladih Zapadnog Balkana

Mi, mladi Zapadnog Balkana, okupili smo se u Sarajevu da nastavimo dijalog i formulišemo agendu za budućnost našeg regiona, onakvu kakvom je mi vidimo.

Danas je Zapadni Balkan region u tranziciji u kome znaci ekonomskog razvoja postaju vidljivi, a na saradnju se gleda kao na očigledan izbor više nego kao na jedinu preostalu mogućnost. Ipak, u regionu su i dalje prisutne akutne političke i socijalne teškoće.

Sporost u sprovođenju reformi i uticaj koji to ima na budućnost EU integracija, punu regionalnu saradnju i suočavanje sa nasleđem prošlosti, za posledicu ima region sa slabim institucijama i slabim pravosuđem, lošim obrazovnim sistemom, ozbiljnom nezaposlenošću, lošom infrastrukturom, problemom trgovine drogom i ljudima i drugim formama organizovanog kriminala.

Ovih dana možemo da vidimo kako su međusobni odnosi između država i političkih lidera u regionu veoma krhki i kako ugrožavaju minimum saradnje koji je do sada uspostavljen. Evropska Unija je izgrađena na uverenju da politička harmonija i dobrobit njenih građana i građanki zavisi od bliske saradnje između susednih država u oblasti socijalnih pitanja, ekonomije i kulture.

Proces uspostavljanju pomirenja između suseda koji su bili u sukobu je najvidljiviji na primeru odnosa između Francuske i Nemačke. Ove iste vrednosti kao i duh saradnje moraju biti ohrabrivani i na Zapadnom Balkanu.

Nove generacije, angažovanih mladih ljudi su resurs sa kojim takvi odnosi između zemalja Zapadnog Balkan mogu biti građeni.

Međutim, mladi lideri moraju biti osnaženi da to učine. Na praktičnom nivou to znači otvaranje opširnog i informisanog dijaloga sa ciljem stvaranja novih i trajnih kanala komunikacije i saradnje na rešavanju pitanja sa kojima se region suočava kao i po pitanju članstva u Evropskoj Uniji, koje predstavlja zajednički cilj zemalja Zapadnog Balkana.

Mi, mladi Zapadnog Balkana smo spremni da preuzmemo odgovornost za obavljanje zadatka koji mora biti obavljen. Na tom poslu potrebna nam je podrška naših vlada i zbog toga od njih zajednički zahtevamo sledeće:

Da naprave konkretne korake na formiranju Regionalne kancelarije za saradnju mladih i stvore osnovu za puno pomirenje između naših naroda, koje je proces koji vode nove generacije. Prvi korak na tom putu mora biti uključivanje Hrvatske kao punopravnog partnera u tom procesu;

Da pruže punu podršku Inicijativi za REKOM i da 20 godina nakon završetka rata u Bosni i Hercegovini, 16 godina od završetka rata na Kosovu i 14 godina od sukoba u Makedoniji odaju poštu svim žrtvama ratova na teritoriji bivše Jugoslavije;

Da se u najkraćem mogućem roku posvete rešavanju problema u vezi sa slobodom kretanja, posebno između Kosova i Srbije, i Kosova i Bosne i Hercegovine;

Da se fokusiraju na rešavanje otvorenih pitanja koja opterećuju napredak našeg regiona, posebno između Kosova i Srbije, i Kosova i Bosne i Hercegovine;

Da posvete posebnu pažnju usvajanju i potpunoj implementaciji zakona koji garantuju prava manjinskim grupama, u svim državama u regionu;

Da podstiču aktivizam mladih, pruže mogućnost novim generacijama da se uključe u reformske procese i da postepeno preuzimaju uloge budućih lidera u regionu;

Da pokažu solidarnost i ponude koordinisano regionalno rešenje za aktuelnu humanitarnu krizu sa kojom se suočavaju izbeglice koje prolaze kroz naše zemlje.

Na 23 sesije i 6 pratećih događaja imali smo priliku da diskutujemo o načinima za rešavanje konflikata u kojima se naša društva dave decenijama, da razgovaramo o odnosi između politike i aktivizma, modelima zaštite svake manjine, nacionalizmu koji pretil našim zemljama i regionu. Imali smo priliku da razmenimo ideje i iskustva u borbi protiv autoritativnih režima, aktivizmu u eri digitalizacije, i modelima stvaranja održivog mira u postkonfliktnim društvima.

Zaključili smo, da iako dolazimo iz različitih delova sveta, naše zemlje su mlade demokratije u procesima tranzicije, muče nas slični problemi. Iako su naše zemlje udaljene miljama, dobro se poznajemo i još bolje razumemo. Iako govorimo različitim jezicima, pripadamo različitim kulturama - problemi sa kojima se naše zemlje suočavaju dok tumače u pokušajima da postanu moderna, funkcionalna demokratska društva, su u suštini vrlo slični, od Balkana do Latinske Amerike, od Ukrajine do Bliskog Istoka.

Na svakoj sesiji, formalnom i neformalnom sastanku, pauzama za kafu, žurkama - u svakom trenutku ovog Samita, bilo je jasno da niko od nas nije ovde slučajno, ili greškom. Osećali smo da se razumemo. Prepoznali smo vašu strast da budete neki od lidera sveta u kom želimo da živimo. Vidimo mlade ljude spremne da se žrtvuju za dobrobit svih.

Dragi naši prijatelji, koji niste sa nama danas, sprečeni zatvorskim rešetkama ili čvrstim granicama totalitarizma i terora, i vi koji ste uspeli

da dođete ovde uprkos riziku - čuvamo posebno mesto za vas u našim srcima, vaši problemi nisu samo vaši. Ostaćemo u stalnom kontaktu i možete uvek računati na našu pomoć i podršku.

Posebnu zahvalnost dugujemo našim prijateljima sa Kosova. Trud koji ste vi uložili da prođete kroz lavirint granica i apsurdne birokratije, inspiriše nas da se još više borimo protiv onoga što je ostalo od propalih nacionalističkih politika, i na taj način kreiramo prostor u kome svi možemo da živimo u miru i svetu bez granica. Neće biti problemi to što nas povezuje, već saradnja, posao i prijateljstva.

Do sledećeg susreta, dozvolite nam da ponovimo nešto što već znate. Inicijativa mladih za ljudska prava će uvek biti tu za vas, za svaki problem sa kojim se suočavate, za svaku dilemu koju imate, za svaki izazov za koji mislite da je nesavladiv. Gde god smo išli, osećali smo se kao kod kuće, jer smo imali prave prijatelje u svakom mestu. Zato ćemo uvek biti povezani, u svim situacijama, u problemu i u uspehu.

Podrška kampanji #SetThemFree!

Učesnici Sarajevskog samita mladih priključili su se globalnoj kampanji pod nazivom #SetThemFree! Kampanja, koju je pokrenuo Svetski pokret mladih za demokratiju ima za cilj da skrene pažnju na muškarce i žene koju su nepravедno lišeni slobode zbog toga što su odabrali da kritikuju represivne zakone, da se bore za ljudska prava ili zato što otvoreno zagovaraju transparentnu i odgovornu vlast. Oni su rizikovali svoje živote u cilju odbrane i promocije osnovnih sloboda i jednakosti za sve.

Više informacija o kampanji možete saznati [OVDE](#).

Treća generacija Inicijative na letnjoj školi Američkog univerziteta na Kosovu

Aktivistkinja Moje inicijative, Jovana Prusina, ove godine je bila učesnica letnje škole Američkog univerziteta na Kosovu (AUK). Prethodnih godina učesnici ovog programa bili su i Đorđe Bojović iz Inicijative, kao i sadašnja direktorka Inicijative Anita Mitić.

AUK program postkonfliktne transformacije i razvoja pruža programe i aktivnosti za studente koje vode vrsni akademici i istaknute diplomate, vojni i civilni eksperti koji rade na rešavanju konflikata, postkonfliktnoj rekonstrukciji i razvoju, kako na Balkanu tako i širom sveta.

Inicijativa na Implementacionom sastanku ljudske dimenzije 2015 u organizaciji ODIHR/OSCE-a

Ivan Đurić govorio je o ulozi mladih u političkim procesima na panelu Demokratija i mladi - novi mehanizmi političke participacije u okviru Implementacionog sastanka ljudske dimenzije 2015. koji je održan u Varšavi krajem septembra u organizaciji Kancelarije za demokratske institucije i ljudska prava koja funkcioniše u okviru Organizacije za evropsku bezbednost i saradnju (OEBS).

Inicijativa na EGAM-ovoj konferenciji Genocid nad Tutsima: Istina, odmah! u Parizu

Đorđe Bojović govorio je na konferenciji Genocid nad Tutsima: Istina, odmah! koju je organizovao Evropski aktivistički pokret protiv rasizma 19. oktobra u Parizu.

Pre 21 godinu, u periodu od aprila do jula 1994. godine, preko 800 000 ljudi ubijeno je tokom genocida nad Tutsima u Ruandi. Francuska je u tom periodu podržavala vladu koju su vodili Hutu. Od tada pa do danas, u Francuskoj se ne govori o ulozi koju je imala u vezi sa genocidom u Ruandi, posebno u vezi pitanja odgovornosti određenih pojedinaca koji su dok je trajao genocid postavljeni na najviše državne pozicije u Francuskoj.

Inicijativin regionalni tim nakon snimanja emisije Okruženje sa generalnim sekretarom Regionalnog saveta za saradnju

Prilikom snimanja emisije, Goran Svilanović - generalni sekretar Regionalnog saveta za saradnju rekao je: "Inicijativa mladih okuplja sjajne mlade ljude koji rade ozbiljan posao kako bismo svi živeli u normalnom, uređenom i odgovornom društvu."

Moja inicijativa na Festivalu romske kulture i aktivizma (FRKA)

Aktivisti i aktivistkinje Moje inicijative bili su deo Festivala romske kulture i aktivizma koji je održan 25. septembra u Beogradu. Festival je posvećen unapređenju ljudskih prava romske zajednice u Srbiji, promociji romske kulture i skretanju pažnje na akutne probleme sa kojima se Romkinje i Romi u Srbiji i regionu susreću svakodnevno.

Događaj su organizovali Civil Rights Defenders, Romski kulturni centar i Centar za proizvodnju znanja i veština.

Inicijativa na EGAM-ovom pripremnom sastanku kampanje testiranja protiv rasne diskriminacije

Inicijativa je učestovala na pripremnom sastanku kampanje testiranja protiv rasne diskriminacije koji je održan krajem oktobra u Beču u organizaciji Evropskog aktivističkog pokreta protiv rasizma. Regionalni tim Inicijative je imao priliku da nauči više o rasnoj diskriminaciji u oblasti rada i zapošljavanja i da zajedno sa organizacijama civilnog društva iz 15 evropskih zemalja napravi nacrt mehanizma za kampanju testiranja protiv rasne diskriminacije.

Parada ponosa

IVAN ĐURIĆ, koordinator volontera i volonterki

Ponosni na učešće u Prajdu!

Kao i prethodnih godina, Inicijativa je pružala podršku u organizaciji Parade ponosa u Beogradu. Inicijativa je imala možda i najlepše zaduženje - koordinaciju volontera i volonterki koji su se postarali da tokom cele Nedelje ponosa, ali posebno u toku same Prajd šetnje sve prođe kako treba.

Ove godine prvi put nije postojala strepnja od zabrane u poslednji čas, i atmosfera je samim tim bila znatno relaksiranija. Iako je jasno da je potrebno još nekoliko godina da bi Prajd u Beogradu izgledao kao Prajdovi u Evropi i svetu, svaki napredak ka tom cilju čini Inicijativu ponosnom što je deo tog procesa. Ipak, ništa se ne može porediti sa osećajem ponosa i zadovoljstva koji pruža rad sa mladim devojkama i momcima koji biraju da stanu (bukvalno!) na prvu liniju odbrane ljudskih prava u Srbiji.

Hrabrost, odvažnost i posvećenost volontera i volonterki Parade ponosa je neuporediva sa bilo čime drugim, i pruža beskrajnu motivaciju i inspiraciju za nastavak borbe, i novu energiju iskusnijim braniteljima i braniteljicama ljudskih prava.

Važnost Prajda daleko prevazilazi samu šetnju od tačke A do tačke B, ali je takođe jasno da je to samo delić onoga što mora biti urađeno u osvajanju slobode. Inicijativa ne odustaje od svoje posvećenosti izgradnji društva u kome se ljubav ne zabranjuje, a različitost ceni.

Pored podrške Paradi ponosa Inicijativa je snažno podržala i održavanje prve Trans* parade sa nadom da će održavanje ovog skupa povećati vidljivost trans* osoba i dodatno ih osnažiti u borbi za njihova prava. Iako se vidljivost trans* osoba u javnosti povećala tokom prethodne godine, nedostatak zakona koji regulišu pravne posledice promene pola – uskraćuje šansu za normalan život.

Be whatever you want žurka u okviru Youth Pride-a!

Inicijativa je u okviru Nedelje ponosa organizovala Youth Pride u četvrtak, 17. septembra u klubu Ben Akiba.

Be whatever you want maskenbal okupio je mlade iz zajednice i aktiviste i aktivistkinje da zajedno u noći pod maskama proslave različitosti.

Podrška je važna!

Aktivisti i aktivistkinje Moje inicijative poslali su razglednice sa porukama podrške LGBT aktivistkinji Dragoslavi Barzut koja je samo nedelju dana nakon uspešne Parade Ponosa, u noći između 26. i 27. septembra, napadnuta u kafani SFRJ u Beogradu.

Dragoslavu i njene tri prijateljice napala su dvojica huligana koji još uvek nisu uhvaćeni, a s obzirom na to da su napadači u trenutku napada uzvikivali “lezbejke” nema sumnje da je u pitanju zločin iz mržnje.

Ubrzo nakon tog napada, Inicijativa, Civil Rights Defenders i Parada Ponosa pozvali su državu da reaguje i da u najkraćem roku privede i procesuiru napadače.

Dragoslava Barzut

Danas me u kancu, za mojim stolom, zatekla podrška. Pregršt razglednica Beograda na kojima su ispisane poruke podrške i solidarnosti!

Beograd je i naš grad. Hvala Youth Initiative for Human Rights na ovoj akciji i podršci koja mi je u ovim trenucima, malo je reći, dragocena.
#solidarnost #podrska

Album: Timeline Photos

Shared with: Friends

Tag This Photo

Open Photo Viewer

Zadužbina Dani Sarajeva podržala umetnike iz Beograda koji su izlagali u Sarajevu

Poslednji Dani Sarajeva u festivalskom formatu održani su 2014. godine, od kada postaju Zaduzbina Dani Sarajeva koja ima za cilj da pruža podršku mladim umetnicima iz Bosne i Hercegovine i Srbije koji svojim umetničkim delovanjem, preispitivanjem i kritikom društava u kojima živimo, stvaraju nove prostore saradnje između dve zemlje.

Prva izložba koja je podržana od strane Zaduzbine je izložba Analiza prostora grupe umetnika iz Beograda koji su svoj rad predstavili od 15. do 30. oktobra u Sarajevu na poziv Umjetničke galerije Bosne i Hercegovine.

Analiza prostora je zajednički rad autora Marije Kauzlarić, Sonje Radaković i Marka Tirnanića inicijalno razvijen u okviru programa Nove tehnologije 2014, Galerije savemene

umetnosti Pančevo. Autori su kroz lična nezavisna istraživanja došli do zajedničkog rada koji ispituje strukturu galerijskog prostora, procesa nastanka umetničkog rada, kao i pozicije posmatrača u njemu. Uzimajući u obzir sam prostor galerije i trenutni društveni kontekst u kojem rad nastaje, autori svoju prostornu instalaciju postavljaju tako da publika direktno učestvuje u njoj. Publika uzima učešće pri samom ulasku u galeriju. Prostor galerije je isparčan u manje prostore tako da rastura strukturu zadatih okvira. Manje celine zapravo čine instalaciju velikih razmera. Namera umetnika je da stvore manje intimne prostore u kojima posmatrač može da se izoluje tj. izdvoji od ostalih posetilaca ali da istovremeno njegov mir može biti svakog trenutka iznenada narušen.

Sofija Todorović - nova koordinatorka Moje inicijative

Inicijativina aktivistkinja Sofija Todorović postala je koordinatorka aktivističke mreže Moja inicijativa u septembru ove godine. O tome kako je došla u Inicijativu i šta se sve promenilo od tada, pročitajte u [NJENOM BLOGU](#).

Regionalna mreža Inicijative mladih za ljudska prava u najužem izboru za nagradu za ljudska prava Vaclav Havel!

Regionalna mreža Inicijative mladih za ljudska prava ušla je u najuži izbor za dodelu nagrade za ljudska prava Vaclav Havel, koja se dodeljuje pojedincima i organizacijama za izuzetan građanski doprinos odbrani ljudskih prava u Evropi i šire.

Velika je čast stajati rame uz rame sa druga dva kandidata nominovana u najuži izbor: organizaciju Žene za žene Avganistana i Ljudmilu Alexeevu, veteranu u odbrani ljudskih prava iz Rusije koja je ovogodišnja laureatkinja.

